

ஆரம்ப வகுப்புகளில் தமிழ்மொழி கற்பித்தல்: சில அடிப்படைப் பிரச்சினைகள்

எம். ஏ. நுசீமான்

1. ஆரம்ப வகுப்புகளில் தாய்மொழி கற்பித்தலின் பொருள்

தாய்மொழி கற்பித்தல் பிறமொழி கற்பித்தலில் இருந்து வெவ்வேறான கனிக் வேறுபடுகின்றது. பிறமொழி கற்கும் ஒரு மாணவனுக்கு அம் மொழி முற்றிலும் புதியதேயாகும். ஆனால் தாய்மொழி கற்பவனுக்கு அது அயனாதம். ஐந்து வயது முடிந்த பிறகுதான் ஒரு குழந்தை பாடசாலைக்குச் செல்கின்றது. அந்த வயதில் தன் சொந்த மொழியில் தனது தேவைகள் அனைத்தையும், தனது எண்ணங்கள் அனைத்தையும் வெளிப்படுத்தக்கூடிய மொழியாகிய அக்குழந்தைக்கு இருக்கும். ஒரு குழந்தை பாடசாலைக்கு வர முன் தன் தாய்மொழியை தான் வாரும் சமூகச் சூழலில் இருந்து—பெற்றோர், சகோதரர், விடுவாட்படுத்த தோழர், உறவினர், அயனவர் முதலியவோடிக் தொடர்புகள் மூலம்—தன் குடும்பச் சூழல்கொள்வின்றது.

குழந்தை தன் மொழியை தன் குடும்பச் சூழல்கொண்டது என்றும் போது தன் மொழியில் அடிப்படை அமைப்புகளில் தன் குடும்பத்தின் பெற்றுக்கொண்டது என்பதே பொருளாகும். அதாவது அம் மொழியின் இயக்கணத்தை அது தன்வயப்படுத்திக்கொள்வின்றது. இதுதொடர்பாக அமெரிக்க மொழியியல் அறிஞரான ஜெரால்ட் என்பவரின் கற்றும் இங்கு மனங்கொள்வதற்க்கது. "தாய்மொழி இருந்து ஆறுவயது வரைமுள்ள ஒரு இயல்பான குழந்தை மொழியியல் அடிப்படையில் ஒரு வளர்ந்தோரின் வாயாக. ஏதாவது சில புறநடைகளைத் தவிர அம் மொழியின் ஒலியின் அமைப்பை (Phonemic system) அவன் தன்வயப்படுத்துகின்றான்; அடிப்படை இயக்கணத்தை அவன் முயற்சியில்லாமல் கையாளுகின்றான்; அம் மொழியின் அடிப்படைச் சொற்றொகுதியை அவன் தெரிந்திருக்கிறான்; அதைப் பயன்படுத்துகின்றான்."1 ஜெரால்ட் என்பரின் இக் கற்று முக்கியமானது. பாடசாலைக்குச் செல்லமுன் உள்ள குழந்தையின் மொழிநிலையை இது தன் குடும்பப்படுத்தியுள்ளது. "மிகவும் சிக்கலான வாக்ஷியப்போல்க்களைப் பொறுத்த வரை ஜெரால்ட் என்பரின் கற்று முயற்சியை மிகையப்படுத்தப்பட்டதாக இருக்கக் கூடும். எனினும் நிச்சயமாக ஆறு வயது வரையில் ஒரு குழந்தைக்கு, பெயர்ச் சொற்களின் பன்மைவாக்ஷியத்தில் கிரமமான, சொல்லுறு மாற்று வடிவங்களை (Regular inflectional patterns) எவ்வாறு கையாள்வது என்றும், இதற்க்கான வினைவடிவங்களை எவ்வாறு அமைப்பது என்றும் தெரிவும், மேலும் எழுவாய் + செயப்படுபொருள் + பயலிடு, பெயரைடை + பெயர் முதலிய அமைப்புகளைய சொற்றொடர்க் கொல்க்கள் அவனின்

இடம்பட்டு விடுகின்றன" — என்கிறார் மாக்லார்ட். என்னும் ஆதினார். 2 இவ்வாறு குழந்தை கற்றுக் கொள்ளும் மொழி அக் குழந்தை பிறந்து வளரும் வளர்ச்சாரத்தைப் பிரதிபலிக்கும் அதன் பிரதேச அல்லது சமூக விலேயொழிவாகவே (regional or social dialect) இருக்கும்.

இத்து வயது முடிந்து முதலாம் வகுப்பில் வந்து சேரும் குழந்தை தன் தாய்மொழியில் ஹூ ஆற்றல் கண்டவதாக இருக்கின்றது என்னும் இந்த மொழியியல் உண்மை, ஒரு அடிப்படையான வினாவை எழுப்புகின்றது. ஆரம்ப வகுப்புக்களில் தாய்மொழி கற்பித்தல் என்னும்? தாய்மொழி கற்பித்தல் என்ற பெயரில் நாம் என்ன கற்பிக்கின்றோம்? வாரிக்கவும் எழுதவும் கற்பிப்பதாயே இது குறிக்கின்றது. பெரும்பாலான ஆசிரியர்கள் கருதுவதுபோல ஆரம்ப வகுப்புக்களில் வாரிக்கவும், எழுதவும் கற்பிக்கும்போது நாம் மொழியைக் கற்பிப்பதில்லை. அந்த மொழி ஏற்கனவே மாணவனுக்குத் தெரியும். ஆனால் இதுவரை அந்த மாணவர் அறிந்திராத, மொழியின் பிரதேச அடிப்படையான எழுத்து முறையை அல்லது எழுத்து மொழியைவே நாம் கற்பிக்கின்றோம். 3 "தாய் மொழியின் ஒலிவியலையும் ஒலிவள்களையும் (phonetics and phonemes) வகுப்புக்கு வெளியேயே மாணவர் கற்றுக்கொள்கின்றார், அதுபோல் இலக்கணத்தையும் சொற்களையும் வகுப்புக்கு வெளியேயே கற்றுக்கொள்கின்றார். அவர் பாடசாலைக்குப் போரும் முன்பே தன்மொழியின் மொத்த அமைப்பின் பெரும்பகுதியைக் கற்றவனாக இருப்பார். பாடசாலையில் அதிக அளவு சொற்களையும், சிறிய அளவு இலக்கணத்தையும் அவர் கற்கவேண்டி இருக்கும். அதற்குமே அவ்வாறு பொது அனுபவத்தை விளைப்படுத்துவதன் மூலமே தடைபெறுகின்றது." 4 என்கின்றனர் ஹலிடே முதலியோர். "அந்த வகையிலும் பாடசாலையில் முதல் வகுப்புக்களில் தாய்மொழி கற்பிப்பது என்பது வாரிக்கவும், எழுதவும் கற்பிப்பதாயே இருக்கும். இது சிரமத்துடன் நினைவேற்றப்படவேண்டிய மிகப் பெரிய ஒரு குறிக்கொள் ஆணம். வாரிக்கவும் எழுதவும் கற்பிப்பதென்பது குழந்தையின் தாய்மொழியைப் பழக்கத்தை முற்றிலும் புறியதொரு கடைகற்றுக்கு வித்தளிப்பதைக் குறிக்கின்றது. இத்தப் புதிய கடைகத்தைப் பிடித்துக்கொள்ளும் குழந்தை அறிவேறா மொழியை முற்றிலும் புதிய நோக்கங்களுக்கும் பயன்படுத்தவும் கற்றுக்கொள்கின்றது" என அவர்கள் மேலும் கூறுகின்றனர். 5

2. பேச்சுத் தமிழும் எழுத்துத் தமிழும்

ஆரம்ப வகுப்புக்களில் தாய் மொழி கற்பித்தல் என்பது பேச்சு கடைகத்தில் (spoken medium) நன்கு தேர்ச்சி பெற்ற மாணவனின் மொழியாதரனை எழுத்து கடைகத்துக்கு (written medium) மாற்றுவதே வாரும் என்பதைப் பார்த்தோம். பொதுவாக எல்லா மொழிகளும் பேச்சுக்கும் எழுத்துக்கும் இடையே சில அமைப்பு வேறுபாடுகளைக் (structural differences) கொண்டுள்ளன. குறிப்பாகத் தமிழ் மொழியில் இவ் வேறுபாடு மிகவும் அதிகமாகும். எழுத்துத் தமிழ் அல்லது இலக்கியத் தமிழ் (இ. த.) சில தனி இயல்புகளைக் கொண்டுள்ளது. பேச்சுத்தமிழ் (பே. த.) இலக்கியத் தமிழில் இருந்து வேறுபட்ட சில இயல்புகளைக் கொண்டுள்ள

எது. சில இலக்குவனிக் கொண்டுள்ளது. இவை இரண்டும் ஒரே மொழியின் இருவேறுபட்ட வகைகளாகும் (distinct varieties). இவை இரண்டுக்கும் தனித் தனிவே ஒரு திட்டமான சமூகச் செயற்பாடு (social function) உண்டா. அதாவது இலக்கியத் தமிழ் வேறு நோக்கங்களுக்கும் பேச்சுத் தமிழ் வேறு நோக்கங்களுக்கும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. பரம்பரம் புகிந்துகொண்டதற்குச் சிக்கலான பச்சுவறு தமிழ்க் கிளை மொழிகளின் பெயரோடு ஒரு பொதுத் தொடர்பு மொழியாகவும் இலக்கியத் தமிழ் பயன்படுகின்றது. அன்றாடப் பேச்சில், உரையாடலில் இலக்கியத் தமிழ் காராஜம் பயன்படுத்தப்படுவதில்லை. எனினும் அது மடுப்பு உயர்ந்ததாக வக்களாக் கருதப்படுகின்றது. இலக்கியத் தமிழுக்கும் பேச்சுத் தமிழுக்கும் இடையே உள்ள வேறுபாடு தமிழ் மொழியைப் போலவே, பிரெஞ்சும், அரபு, கலிங், ஜெர்மன், சீனம் போன்ற வேறு சில மொழிகளினிடும் காணப்படுகின்றது. இத்தகைய இலக்கிய diglossia என சமூக மொழியியல் அறிஞர்கள் அழைக்கின்றனர். இதனை இரு வழக்குப் பண்பு என நாம் தமிழில் வழங்கலாம். தமிழில் இங் இருவழக்குப் பண்பின் சமூகச் செயற்பாட்டை நாம் பின்வருமாறு அட்டவணைப்படுத்திக் காட்டலாம். இவ்வட்டவணை E. A. Ferguson என்பாரின் அட்டவணையை பின்பற்றிவருமா? அனர், இருவழக்கு மொழிகளுக்கும் பொதுணைப்படுத்திக் காட்டின இச் சமூகச் செயற்பாடுகள் தமிழுக்கும் பெருமளவு பொருத்தும்.

சமூகச் செயற்பாடு	இ. த.	பெ. த.
1. கோவிலு, வேதாலயம், பன்னிவாசம் போன்ற வழிபாட்டிடங்களில்	X	
2. பணியாட்டகம், பரிசீலகர்கள், உலிகள் முதலியோருக்குக் கட்டடங்கீட		X
3. சொந்தக் கடிதம் அலுவலகக் கடிதம் ஆயிவற்றாக்கு	X	
4. பாடலாஜமன்றம், அரசியல், பொது மேடைகளில்	X	
5. பக்கவிக் கடித விநியோகங்கள்	X	
6. குடும்பத்தினர், நண்பர், உறவினர் முதலியோருடன்		X
7. ஊரெழுவி, பத்திரிகைச் செய்திகள், அறிக்கைகள்	X	
8. கேணச் சித்திரக் குறியீடுகள், வீகடத் துணுக்குகள்		X
9. கவிதை, இலக்கிய விமர்சனம், ஏசிய கட்டுரைகள்	X	
10. நாட்டார் இலக்கியம்		X
11. ஊரெழுவி, மேடை நாடகங்கள்	X	X
12. புனை கதைகள்	X	X

இங்ளாறு இலக்கியத்தமிழும் பேச்சுத்தமிழும் அவற்றின் சமூகச் செயற்பாட்டில் வேறுபடுவது போல அவற்றின் அமைப்பினும் வேறுபடுகின்றன. இவ்வேறுபாடு இலக்கணம், சொற்றொகுதி, ஒலிஅமைப்பு போன்ற எல்லா

தலைகளிலும் காணப்படுகின்றது. அவற்றுள் சிலவற்றை இங்கு உருக்கவாக நோக்கலாம்.

2.1 இலக்கண வேறுபாடு

இலக்கியத் தமிழுக்கும் பேச்சுத் தமிழுக்கும் இடையே அதிக அளவு இலக்கண அமைப்பில் வேறுபாடு காணப்படுகின்றது. தமிழ்மொழியின் வாக்மிய அமைப்புகள் பற்றி இன்றும் அதிக ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்படாத படிவிலும் வாக்மிய அமைப்பில் உள்ள வேறுபாடுகள் பற்றி திட்டமாகச் சொல்வது கிரமம். எனினும் இலக்கியத் தமிழில் உள்ளது போல் அன்றி பேச்சுத்தமிழில் செய்யப்பட்டு விடுவதாகியவங்களின் வகுக்க மிகமிகக் குறைவு எனலாம். ஆனினும் பொதுப்படைவாக, ஒப்பீடும் அளவில் இலக்கியத் தமிழுக்கும் பேச்சுத் தமிழுக்கும் இடையே வாக்மிய அமைப்பில் வேறுபாடுகள் குறைவு எனலாம். ஆனால் உருவின் அமைப்பில் வேறுபாடுகள் மிகமிக அதிகமாகும்.⁵ சொக்குறுமாற்று வடிவங்களில் (inflectional forms) இத்தகைய வேறுபாட்டினை அதிகம் காணலாம். சில உதாரணங்களை மட்டும் இங்கு நோக்கலாம். பேச்சுத் தமிழுக்குரிய உதாரணங்கள் மட்டிக்களப்புத் தமிழில் இருந்து தரப்படுகின்றன.

(அ) இலக்கியத்தமிழில் உடைமை வேற்றுமை உருபுகள் ஆறு. உடைவ என்பனவாகும். பேச்சுத்தமிழில் உடைமை உருபு-ட-ற-ர என்பன வாகும்.

இ. த.

அவனது
அவனுடைய
அவர்களுடைய
அவளுடைய
அவருடைய

பே. த.

அவன்ட
அவன்ட
அவ்கட
அவ்ற
அவ்ர

(ஆ) காணம் காட்டும் இடைநிலைகளிலும் இருவழக்குகளும் வேறுபடுகின்றன. இலக்கியத் தமிழில் நிகழ்கால இடைநிலை கிற்,கின்ற என்பன. பேச்சுத்தமிழில் -க்க-, -ற-என்பன நிகழ்காலம் காட்டுகின்றன.

இ. த.

வகுகினுள்
வகுகின்றன
படிக்கின்றன
படிக்கினுள்

பே. த.

வாளுள்
வாளுள்
படிக்காள்
படிக்காள்

(இ) இலக்கியத்தமிழில் உயர்நிலைப் படர்க்கைய் பன்மைபில் ஆண், பெண் பால் வேறுபாடு காட்டுவதில்லை. ஆனால் பேச்சுத் தமிழில் அவ்வேறுபாடு உண்டு.

	ஒருமை	பன்மை
இ. த.	அவர் வந்தார் அவர் வந்தார்	அவர்கள் வந்தார்கள் அவர்கள் வந்தார்கள்
பெ. த.	அவள் வந்தாள் அவள் வந்தாள்	அவளுக்கள் வந்தானுக்கள் அவளுக்கள் வந்தானுக்கள்

(*) வாழ்ப்பாணம் பேச்சுத்தமிழில் இறந்தகாலத்திலும் (வழமைப்பொருளில்) நிகழ்வாகத்திலும் பெயர் வினைமுடல் முடிவும்பொது. பெயர் ரெச்சம் + மாற்றுப்பெயர் என்ற அமைப்பைக்கொண்டு முடிவின்றது. இலக்கியத் தமிழில் இப்பண்பு இல்லை.

இ. த.	பெ. த.
நான் வந்தேன் நீ வந்தாய் அவர் வந்தார் நான் வருகிறேன் நீ வருகிறாய் அவர் வருகிறார்	நான் வந்ததான் நீ வந்தாய் அவர் வந்தவன் நான் வந்துதான் நீ வந்தாய் அவர் வந்தவன்

2.2 சொற்கெழுதி வேறுபாடு

பேச்சுத்தமிழும் இலக்கியத்தமிழும் பெருமளவு சொற்களைப் பொதுவாகக் கொண்டுள்ளன. எனினும் இவற்றுக்கிடையே வடிவ வேறுபாடுகளும், பொருளிலும் பல்பாட்டிலும் வேறுபாடுகளும் உள்ளன. உதாரணமாக இவர், அவர் என்றும் சொற்களைக் காட்டலாம். பேச்சுத்தமிழில் இவர் என்பது உயர்நிலை ஆண்பால் ஒருமை, மரிகாந்த வழக்கு. இலக்கியத் தமிழில் இது ஆண், பெண் இருபாலாருக்கும் பொதுவானது. இவ் என்பதே பேச்சுத்தமிழில் இவருக்கு நிகரான பெண்பால் வழக்காகும். இதுபோல் அவை என்பது வாழ்ப்பாணம் பேச்சுத்தமிழ் உயர்நிலைப் பன்மை வழக்காகும் உ.யி: அவை வந்தினம், ஆயின் இலக்கியத்தமிழில் இது ஆய்நிலைப் பன்மைவாகும்.*

இலக்கியத்தமிழில் உள்ள ஏராளமான கவிச்சொற்களும் பிற இலக்கிய வழக்குச் சொற்களும் பேச்சுத்தமிழில் வழக்கில் இல்லை. அதுபோல இலக்கியத் தமிழில் இவ்வாத பிரதேச வழக்குச் சொற்கள் பேச்சுத் தமிழில் ஏராளம் உள்ளன. பேச்சுத்தமிழில் அன்றாட வழக்கில் உள்ள ஏராளமான கடன் வாய்விய சொற்கள் இலக்கியத் தமிழில் வழங்கப்படுவதில்லை. மேலும் ஒரே பொருளைக் குறிக்க இலக்கியத்தமிழில் ஒரு சொல்லும் பேச்சுத்தமிழில் வேறு ஒருசொல்லும் வழங்குவதும் உண்டு. பின்வருபவற்றை உதாரணமாகத் தரலாம்.

இ. த.	பெ. த. (மட்டக்களப்பு)
சாப்பிட்டேன் மனைவி மலர் சிறுதீர்	இண்டேன் பொண்டாட்டி சீ ஐத்திரம்

2.3 ஒலியளியல் வேறுபாடு

ஒலியளியல்தும் (Phonology) இலக்கியத் தமிழும் பேச்சுத் தமிழும் பெருமளவு வேறுபடுகின்றன. பேச்சுத் தமிழில் வழங்கும் பல ஒலிப்புள்ள சொற்பொருள்களுக்கு (Voiced Stops) சமமான எழுத்து வடிவங்கள் இலக்கியத் தமிழில் இல்லை. /b,d,g/ என்பன சில உதாரணங்கள். பேச்சுத் தமிழில் அண்ணாமலையாதல் (Palatalization) சர்வாதாரண திழ்ச்சி வாகும். 'இ' அல்லது 'ம்' ஆகிய ஒலிகளை அடுத்தவரும் பல்வின சொற்பொருள்கள் (dental stops) பேச்சுத்தமிழில் அண்ணாமலையாகின்றன. சில உதாரணங்கள் பின்வருமாறு :

இ. த.	பே. த.
படித்தேன்	படிச்சேன்
பிடித்தேன்	பிடிச்சேன்
அடித்தேன்	அடிச்சேன்
பிச்சுத்தேன்	பிச்சேன்

இலக்கியத் தமிழில் சொல்லின் இடைமிக் வரும் -ன்- பேச்சுத்தமிழில் -ன்ட- என வழங்குகின்றது. சில உதாரணங்கள் :

இ. த.	பே. த.
என்று	என்டு
கன்று	கன்டு
நின்று	நின்டு

இலக்கியத்தமிழில் எ,ழ,ஊ ஆகியன தனித்தனியே பேணப்படுகின்றன. பேச்சுத்தமிழில் 'ன'வும் 'ழ'வும் இணைந்து 'ன'வாகவே உச்சரிக்கப்படுகின்றன. வடமேற்கு மாகாணங்கள் தனித்த பிரதமமாகாணங்களில் வாரும் மூலம்மிகளின் பேச்சுவழக்கில் இவை மூன்றும் இணைந்து 'வ'வாக மாறி உள்ளன. தமிழகத்தின் மேற்கும் பிரதேசக் கிராம மொழிபிழையும் இத்தகைய மாற்றங்கள் திகழ்ந்துள்ளன.¹⁰ பேச்சுத்தமிழில் 'ந'வும் 'ன'வும் ஒன்றிணைந்துவிட்டன. 'ந'கரம் சொல்லின் இடைமிக் அதை அடுத்து 'ந'கரம் வரும்போது மட்டும்தான் 'ந'கரமாக உச்சரிக்கப்படுகின்றது. இலக்கியத் தமிழில் உச்சரிப்பு பேச்சுத் தமிழை ஒத்திருப்பினும் எழுத்துமுறையில் இவை இரண்டும் தனித்தனியே பேணப்படுகின்றன.

3. பேச்சுத்தமிழ் வேறுபாடுகள்

இலக்கியத்தமிழ் பேச்சுத்தமிழில் இருந்து வேறுபடுவது போல்,பேச்சுத்தமிழும் பிரதேச அடிப்படையிலும், சமூக அடிப்படையிலும் பல்வேறு கிராமமொழிகளாகப் பிரிந்துள்ளது. ஆரம்ப வகுப்புக்களில் தமிழ்மொழி கற்பிப்பதற்கு பேச்சுத்தமிழுக்கு இடைமிக் உள்ள வேறுபாடுகள் பற்றிய அறிவு மிகவும் அவசியமாகும். 'கமிக் கவையிடு' இரண்டாகப் பேச்சுத் தமிழை நான்கு உபகிராமமொழிகளாகப் (Sub-dialects) பிரித்தார். வடக்கு கிழக்கு, தென்கிழக்கு, கொழும்பு ஆகிய பிரதேச அடிப்படையில் அவரது

பகுப்பு அமைத்தது.¹¹ கனாதிதி அ. சண்முகதாஸ் இவர்களைத் தமிழகத்தின் மொழிகளை ஆறு ஆசை வைப்படுத்தினார்.¹² அவையாவன (1) வடக்கு வகை (2) வடகிழக்கு வகை (3) தென்மேற்கு வகை (4) வடமேற்கு வகை (5) தேசாட்டத் தொழிலாளர் வகை (6) முகவியை வகை, வடக்கு வகை மொழி பொதுவாக வாழ்ப்பானைக் கிளைமொழி என வழங்கப்படுகின்றது. வாழ்ப்பானை, மன்றம், மீள்தொச்சி, வடிவியா, முகவியதிரு, அணுராதுபரம் ஆகிய மாவட்டங்களில் பேசப்படும் தமிழை இப்பிரிவு உள் வடக்குகின்றது. ஆயினும் வாழ்ப்பானை மதிப்புள்ள மையவகைக் (Centre of Privilege) கருதப்படுகின்றது. வடகிழக்கு வகை திருகோணமலை, முதுர் ஆகிய தேர்தல் தொகுதிகளில் பேசப்படும் தமிழை உள்ளடக்குகின்றது. தென்மேற்கு வகை மட்டக்களப்புத்தமிழ் என்றபொதுவாக வழங்கப்படுகின்றது. இக்கிளையொழிப் பிராந்தியம் மட்டக்களப்பு, அம்பலநை மாவட்டங்களில் உள்ளடக்குகின்றது. வடமேற்கு வகை, கிளம்ப, புத்தளம், நீர் கொழும்பு ஆகிய பகுதிகளில் பேசப்படுகின்றது. தேசாட்டத் தொழிலாளர் வகை மையகத் தேசாட்டத் தொழிலாளர் பேச்சைக் குறிக்கின்றது. இது பல வகையில் இந்தியத் தமிழை ஒத்துள்ளது. முகவியை வகை, இவர்களை முழுமையில் பரந்து னாரும் முகவியைகளில் பேச்சைக் குறிக்கின்றது. முகவியை இவர்களை முழுமையாகப் பரந்து வாழ்வதனால் அவர்கள் பேச்சில் பொதுத்தன்மைகளோடு சில முகவியைவான பிராந்திய வேறுபாடுகளும் காணப்படுகின்றன.¹³

4. அடிப்படை பிரச்சினைகள்

ஆரம்ப வகுப்புகளில் தமிழ்மொழி கற்பித்தலில் உள்ள பிரச்சினைகளை நாம் மேற்காட்டிய மொழியியல் உண்மைகளின் அடிப்படையில்தான் அணுகவேண்டும். இவர்களைப் பேசுதமிழியின் உப பிரிவுகளுக்கிடையே உள்ள அமைப்பு வேறுபாடுகளும், இவ்கியைத் தமிழுக்கும் இவற்றுக்கும் இடையே உள்ள அமைப்பு வேறுபாடுகளும் ஆரம்ப வகுப்புகளில் தமிழ் கற்பிப்பதினுள்ள மையப் பிரச்சினைகளாக உள்ளன. குழந்தைகளைப் பொறுத்தவரை இவ்கியைத் தமிழ் பெரும்பாலும் ஒரு புது மொழியே யாகும். "பேச்சுமொழி மட்டும் தெரிந்தவர், தாம்மொழியை எழுதும் படிக்க முற்படும்கொழுது இரண்டாம் மொழியியல் எடுத்துக்கொள்ளும் முயற்சியில் பெரும்பகுதி இதற்கும் தரவேண்டியுள்ளது என டாக்டர் கோ. சீனிவாசசுரீமா கருவதும் இங்கு மனங்கொள்ளத்தக்கது.¹⁴ பேச்சுத்தமிழை குழந்தை தன் சூழலிலிருந்து இயல்பாகத் தானாகவே கற்றுக்கொள்கின்றது. ஆறு வயதுக்குள் இந்த மொழித்தேட்டம் பூரணமாகி விடுகின்றது. ஆனால் இவ்கியைத் தமிழைக் குழந்தை இயல்பான இயல்பாகக் கற்றுக்கொள்வதில்லை. திட்டமிட்ட பாடசாலைக் கல்வி முறைமீள்முறையே அதைக் கற்றுக்கொள்கின்றது. கல்விமுறைக்கு உட்படாத குழந்தை ஒரு பொதும் இவ்கியைமொழியைக் கற்றுக்கொள்ள முடியாது. பேச்சுத்தமிழை ஏன் இவ்கியைத் தமிழையும் கற்கும் முறையில் உள்ள இந்த வேறுபாடு மிகவும் முக்கியமானது. பேச்சுத்தமிழியின் இவ்கண அமைப்பு, இவ்கணக் கருத்துக்கள் பற்றிய வெளிப்படையான எத்தகைய பொதுவான விவாதங்களோ இன்றி தன்னிச்சையாகக் கற்றுக்கொள்ளப்படுகின்றது. ஆனால் இவ்கியைத் தமிழியின் இவ்கண அமைப்பு பின்பற்றப்படுவதற்குரிய பொதுமை கவினையும், விதிகளினதும் அடிப்படையில் கற்கப்படுகின்றது. இருவற்றுக்கும்

பண்டின் மொழிகள் என்னவற்றுக்கும் இது ஒரு பொதுப்பண்பாகும்.¹³ இப்பொதுமைகளும் விதிவிலகும் நெட்டுரும் பண்ணுவதற்குரிய குத்திரப் பாங்கானவையாக இருக்க வேண்டும் என்பதல்ல இதன் பொருள். அவை அமைப்புக் கோணங்களின் அடிப்படையில் இருக்க முடியும் என்பதல்ல இதன் பொருள். அவை அமைப்புக் கோணங்களின் அடிப்படையில் இருக்க முடியும், ஆரம்பதான் இலக்கியத்தமிழின் மாணவர்களைத் தேர்ச்சியடையச் செய்வதற்கு தனிக் கண்ணோட்டத்துடன் உடிய ஒரு திட்டமிட்ட சுற்றித் தயாரை அவசியமாசின்றது.

ஆரம்ப வகுப்புகளில் இலக்கியத் தமிழைச் சுற்றிக்கும்பொது எனும் முக்கிய கேள்வி, நிற மிளிர்மொழிகளைப் பேசும் குழந்தைகள் அவர்களின் பேச்சில் இருந்து வேறுபடுகின்ற இலக்கியத்தமிழ் வடிவங்களை எந்த அளவுக்கு விளக்கிக்கொள்கின்றார்கள் என்பதும், எந்த அளவுக்கு அவற்றை அவர்களால் எவ்வளவு முடிவின்றது என்பதுமாகும்.¹⁴ குழந்தைகள் தம்மால் நோற்றான்கள முடியாத இலக்கியத் தமிழ் வடிவங்களை விளக்கிக் கொள்கின்றார்கள். உதாரணமாக: "என்றும் இன்றைக்கும் பாடசாலைக்கு வரமுடியாது" என்றும் வாக்வியத்தை கவிசையான முயற்சியும் துண்டு துறும் இயலாமல் நேவகுப்பு மாணவர்கள் அநேகமுடிவற்றதில் தாக்களாலையே நோற்றான்கள முடியாதுள்ளனர். ஆனால் அவ்வாக்கியத்தை நாம் சொன்னால் அதன் பொருளை அவர்கள் கிரகித்துக்கொள்ளின்றனர். "எனக்கு இன்னடைக்கும் பாடசாலைக்கு வர ஏனா" என்று அவர்கள் அவ்வாக்கியத்தைத் தங்கள் மொழியில் பெயர்த்துச் சொல்கின்றனர். இது அவர்கள் அவ்வாக்கியத்தை விளக்கிக்கொண்டனர் என்பதைக் காட்டுகின்றது. உருபவியல், வாக்விய இயல் அமைப்புகளில் இத்தகைய பல உதாரணங்களைக் காணலாம். இதன் மறுதலையில் சில இலக்கியத்தமிழ் வாக்விய ஆக்கங்களையும், விவிலையடிவங்களையும் உருபங்களையும், மாணவர்கள் விளக்கிக் கொள்ள முடியாதுள்ளனர். உதாரணமாக சில எதிர்மறை உருபங்களைக் காட்டலாம். படியோம், வரோம், வரேன், தரேன், வந்திவேன் ஆகிய வடிவங்களின் பொருளை கிழவகுப்பு மாணவர்கள் விளக்கிக்கொள்ள வில்லை. கொழும்புப் பாடசாலை ஒன்றில் கீழ்க்குப்பில் சுற்றும் 10 மாணவர்களில் ஒருவர்தான் இவற்றின் எதிர்மறைய் பொருளை விளக்கிக்கொள்ள வில்லை. இவை அவர்களின் பேச்சுத்தமிழில் இருந்து முற்றிலும் வேறுபட்ட வடிவங்களை இருப்பதே இதன் காரணமாகும். யாழ்ப்பாண மாணவர்கள் இவற்றில் சில வடிவங்களை விளக்கிக்கொள்ளக்கூடும். யாழ்ப்பாணக் கிளிமொழியில் இவற்றுட் சில வழக்கில் உள்ளன. இங்கு சொந்தொகுதியைப் பற்றி தான் குறிப்பிடத் தேவையில்லை. சொந்தொகுதியைச் சுற்றும் சுற்றித்ததும் அத்தனை சிக்கல் உடைவதல்ல, அது அனுபவ வளர்ச்சியுடனும் சுற்றாய்ப்பு குறிநிலையுடனும் தொடர்புடையது.

ஆரம்ப வகுப்புகளில் இலக்கியத் தமிழைச் சுற்றிப்பதன் அடிப்படை நோக்கம் இலக்கியத் தமிழை மாணவர்கள் விளக்கிக்கொள்ளச் செய்வதல்ல. பழிவாக தங்கள் எண்ணங்களில் இலக்கியத்தமிழ் அமைப்பில் தாமதமே தெளிவாகவும், தாக்கமாகவும் வெளிப்படுத்தப் பயிற்றுவதாகும். இத்தகைய பயிற்சி சில அடிப்படை முந்தேவைகளைக் கொடுக்கின்றது. அவற்றைப் பின்னருமாறு வகைப்படுத்தலாம்.

1. பேச்சுத்தமிழிலும் இலக்கியத்தமிழிலும் இடையே உள்ள வேறுபாடு களைப் பொதுப்படைவாக மட்டுமன்றி மாணவனின் கருப்பு மட்டும் அல்லது வயது மட்டத்தில் இருந்து ஆராய்ந்து பெற்ற தரவுகள் அவசியம். உதாரணமாக ஆறு வயதில் முதலாம் வகுப்பில் சேரும் மாணவனிடம் பொதுத்தமட்டில் இது பின்வருவனவற்றை உண்டாக்கி இருக்கும்.

(அ) முதலாம் வகுப்பில் சேரும்போது குழந்தை எத்தகைய வாக்ஷியங்களைப் பேசுகின்றது?

(ஆ) அது கையாளும் சொல்லுருமாற்று வடிவங்களும் இலக்கண வகைகளும் (grammatical category) எவை?

(இ) அதன் சொந்தொருமியின் பரப்பு என்ன?

(ஈ) அக்குழந்தை இலக்கியத்தமிழின் எத்தகைய அமைப்புக் கூறு களை (structural features) விளக்கிக்கொள்ளும், எவற்றை விளக்கி க் கொள்ளாது.

(உ) அக்குழந்தையின் பேச்சுத்தமிழ் அமைப்பை ஒத்த இலக்கியத் தமிழ் அமைப்புகள் எவை?

(ஊ) இவற்றுள் பெருவழக்கானவை எவை? ஆடுவே வழக்கானவை எவை? அதாவது எவை அதிகம் கையாளப்படுகின்றன, எவை குறைவாகக் கையாளப்படுகின்றன?

2. இத்தகைய ஆய்வீன்றமைப் பெற்ற தரவுகளை ஒழுங்குபடுத்த வேண்டும். மொழி ஒழுங்கமைப்புபடைய ஒரு வடிவமாகும். ஆகவே அது ஒரு ஒழுங்கு முறைமையேயே கற்பிக்கப்பட வேண்டும். அதனால் தமிழ் மொழியின் இருவழக்குப்பற்றிய பொதுப்படைவான ஒப்பீட்டு ஆய்வு மட்டும் போதாது. வயதெல்லையை ஒட்டிய தெரிவும் (Selection) தரப் படுத்தலும் (Gradation) அவசியமாகும். இது மொழிப் பாடநூல்களும் மொழி ஆரீசியர்களும் கருத்தில் கொள்ளவேண்டிய அடிப்படை அம்சங்களாகும். நவீன மொழியியலிலும் அதன் ஆய்வு முறைகளிலும் பரிந்து இக்களமும் மேற்காட்டிய குறிக்கோளை நினைவு செய்வது சாத்தியம் அன்று. மொழியியல் அறிவு இல்லாமலே இதற்குமுன் மாணவர் களுக்கு இலக்கியத்தமிழைக் கற்பிக்கவிக்கியா என்று பலர் வாதிடக் கூடும். அது உண்மையே. ஆனால் எத்தனை விதத்தினர் அதன்மூலம் மொழித்தொர்ச்சி பெற்றுள்ளனர் என்பதும் நாம் நன்கு அறிந்ததே. எண்ணெய் விளக்கில் நாம் நீண்டகாலம் நம் கருவங்களை ஆற்றி வந்தோம். ஆனால் மின்சாரத்தில் வரவின் பின்னர்தான் அதன் போதாமை 'பலிச்' சென்று தெரிந்தது. இன்று மின்சாரம் அறிவிடுத்தியின் இன்றியமையாத சாதனம் ஆயிற்று. மொழியியல் அறிவும் மொழி கற்பித்தல் துறையின் புதிதாக வந்துபுகுந்த மின்சாரமேயாகும்.

அடிக்குறிப்புகள்

1. Hockett Charles, F., A course in modern linguistics. Oxford & I. B. H. Publishing Co. 1970 p. 360.
See also Carl A. Lefevre: Linguistics and Teaching of Reading Mc Graw - Hill Book Company N. York., 1964 pp. 27-39
2. Marckward Albert H., Linguistics and instruction in the Native Language in Linguistics Ed. Archibald A. Hill, Voice of America Forum Lectures 1973. p. 139
3. Ibid: P. 139
4. Haliday M. A. K. et-al: Linguistic Sciences and Language Teaching Longmen 1964. p 241.
5. Ibid: p. 225.
6. Ferguson, C. A., 'Diglossia' in Language and Social context. Ed. Piercaolo Giglioli, Penguin, 1972 pp. 232-251
7. Ibid: p. 236.
8. கீர்த்திராசா, க., 'மொழிவியலும் மொழி பயிற்சலும்' கலைகள். வெள்ளிவிழா வெளியீடு, அரசினர் மகலர் ஆசிரிய கலாசாலை, கோயம்பு. 1971
9. பரிக்க. அநே கட்டுரை.
10. Srinivasa Varma, G. "Western Regional Dialect of Tamil" எட்டாவது கருத்தாக்குக் கோவைத் தொகுதி - 2. இத்தியப் பக்கலைக் கழகத் தமிழாசிரியர் மன்றம், ஸாஜூர் இத்திய மொழிகள் மைய நிறுவனக் கார்பு வெளியீடு, 1976. பக் 622.
11. Zvelebil, K., Some features of Ceylon Tamil I. T. 9. 2, 1966. pp. 113 - 138.
12. Shanmugas, A., "Some Aspects of the Tamil Spoken in Sri Lanka" in Proceedings of the Fourth International Tamil Conference Seminar. Ed. Vithyananthan, S. Jaffna 1979. Vol. II. pp. 1 - 14.
13. துசிமான், எம். ஏ. எம். கட்டக்களம்பு முஸ்லிம் தமிழ் ஒரு சொற் தொகை ஆடுடி. வெளியிடப்படாத எம். ஏ. ஆய்வேடு. ஸாழம்பாணம் பக்கலைக்கழகம் 1987. இவ்வாய்லில் இலக்கண முஸ்லிம் தமிழின் பிரதேச வேறுபாடுகள் பல் எடுத்துக்காட்டப்பட்டிருக்கின்றன.

14. சுவீனாசன்யாச, கோ. தமிழின் இளைமொழிகள் புணை தொகுதி-2, அக்டோபர், டிசம்பர் 1976 பக். 259.
15. Ferguson, C. A.; Diglossia
See also, Peter Trudgill; Sociolinguistics An Introduction Pelican 1974 PP. 117 — 128.
16. Torrey Jane, N; "Teaching Standard English to Speakers of other dialects" in Application of Linguistics Ed, G. E. Perren & J. L. M. Trim, Cambridge University Press 1971 pp. 423 — 428.

இக்கட்டுரைகள் கற்றுக்கொண்ட கருத்துக்களற்றவை. சிவவசனத்தில் இதை விவத்தயினை பிற இளைமொழிகளைப் செய்வோருக்கும் கற்பிப்பதில் உள்ள பிரச்சினைகளுக்கும் பொருத்தம்.

See Also V. K. Edwards: The West Indian Language Issue in British Schools London 1979

மேற்கத்தியக் கிறிஸ்தோவிய மொழிப்பேசம், இக்கொத்தில் வாரும் மேற்கத்திய மாணவர்களுக்கு தராத ஆங்கிலம் கற்பிப்பதில் உள்ள பிரச்சினைகளைப் பரிசீலிக்கும் இத்தரம் தமிழ்மொழி கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களுக்கு மிகுந்த பயன் உடையது.